

Pohrdání

Hana Hegerová

Utek mi za plentu kus mýho talentu
a tam se svlíká trochu necudně.
Je štíhlejší jako Dán a je to chytřejší pán,
i když se tváří občas záludně.

Boty už z nohou skop, říká, že jsem snob
a potom ještě, že mě naučí.
Nejsem jeho drahá, přesto čekám nahá
a čekám na to, co mi poručí.

A on se klidně svlíká,
jako by čas stál,
nevadí mu asi moje nahota.
V očích mu divně bliká,
tisíckrát to hrál,
von je pán a já jsem jeho Dorota.

Utek mi za plentu kus mýho talentu
a tam se svlíká trochu necudně.
Je štíhlejší jako Dán a je to chytřejší pán,
i když se tváří občas záludně.

Boty už z nohou skop,
říká, že jsem snob
a potom ještě, že mě naučí.
Nejsem jeho drahá,
přesto čekám nahá
a čekám na to, co mi poručí.

A von?
A on se klidně svlíká,
jako by čas stál,
nevadí mu asi moje nahota.
V očích mu divně bliká,
tisíckrát to hrál,
protože von je pán a já,
já jsem jeho Dorota.

Až všechno dokoná,
tak spadne opona,
nikde nezní hudba nebeská.
Já uši napínám,
strašně ho proklínám,
vždyť vůbec nikdo nikde netleská.